

„VEZESSEN BENNETEKET A
LÉLEK, AKKOR NEM VAGYTOK
ALÁVETVE A TÖRVÉNYNEK.”
(GAL 5,18)

Arra kaptunk
meghívást, hogy
kapcsolatainkat a
béke jegyében
építsük.

Mit jelent az,
hogy éljünk a
Törvény
szerint és
hagyjuk, hogy
a Lélek
vezessen
minket?

Szent Pál apostol így írt:
„Az egész törvény ebben a
mondatban teljeseedik be:
Szeresd felebarátodat, mint
saját magadat.” (Gal 5,14)

Ha hagyjuk, hogy Isten
szeretetének Leleke
vezessen, felfedezhetjük
az igazi szabadságot:
Jézus példája szerint meg
vagyunk hívva
hogy mindenkit
szeressünk, elsőként
szeressünk, úgy szeressük
a másikat, mint
önmagunkat, még azokat
is, akiket ellenségnek
érezünk.

„A szeretet mozgat
bennünket, és sugallja,
hogyan válaszoljunk bizonyos
helyzetekre, és mit lépünk,
amikor döntenünk kell.

A szeretet tanít meg
különbséget tenni: ez jó,
ezt megteszem, ez rossz,
ezt nem teszem.

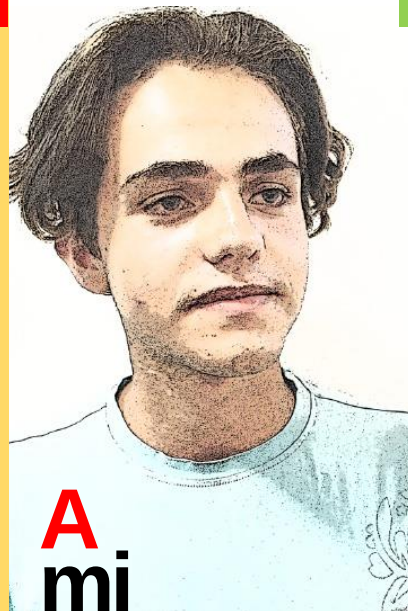
A szeretet késztet arra,
hogy a másik javát keresve
cselekedjünk.

Nem kívülről vezetnek
bennünket, hanem az az új
életelv vezérel, amelyet a
Szentlélek ültet el bennünk.

Erőnk, szívünk, elménk
és minden képességünk
működhet a Lélek szerint,
mert a szeretet által egész
lényünk teljes mértékben
Isten tervének szolgálatába
áll, mely így megvalósulhat
rólunk és az egész
társadalomról is. Szabadon
szerethetünk.”

Chiara Lubich

AZ ISTENBŐL FAKADÓ
SZERETET ARRA
ÖSZTÖNÖZ, HOGY
FELELŐSSÉGTELJES
EMBEREK LEGYÜNK A
CSALÁDBAN, A
MUNKAHELYEN, ÉS
MINDENÜTT, AHOL
MEGFORDULUNK.

A mi Tapasztala- lataink:

Szeretnék megosztani
egy tapasztalatot, amit
ma is élek.

Öt testvér közül a második
vagyok. Kiegyensúlyozott
keresztény nevelésben
részesültem.
Vasárnap együtt jártunk
misére.

De nem volt mindig
szép a családi élet,
ahogy talán más
családokban sem, és
néhány éve apukám
elment otthonról.

Attól fogva, hogy
apukám elhagyott
minket, többé nem
hallottam róla.

EGYIK NAP AZ
OSZTÁLYBAN A TANÁR
EGY KIS LAPOT HAGYOTT
NEKÜNK: AZ ÉLETIGE
VOLT. A KÖLCSÖNÖS
SZERETETRŐL SZÓLT.

Hazaérve újraolvastam
ezeket a szavakat, hogy
megértsem, hogyan éljek
úgy, hogy a

béke építője
legyek.

A legnehezebb persze
az volt, hogyan éljem
ezt az apukámmal.

A szüleim különválását
nagy csapásként éltem
meg.

Azt éreztem, hogy
egyedül nem tudok
megbocsátani, ezért
elmentem egy
templomba és kértem
Jézust, segítsen szeretni
az apukámat. Amikor
hazamentem, felhívtam
telefonon.

Nagy erőfeszítést
tettem, hogy ne
ítélkezzek,
ne is utaljak arra, hogy
különvált az
anyukámtól, hanem
legyen ez egy szép
beszélgetés.

Amikor befejeztük a
beszélgetést, nagy
békét éreztem a
szívemben.

A fájdalom nem
múlt el, mert a
helyzet ugyanaz
maradt: a szüleim
továbbra is külön
élnek.

Azonban
megértettem, hogy
a szeretet minden
kis gesztusa azok
felé, akik mellett
vannak, apró
lépések egy békés
világ felé.

Rafael, Brazília

¹C. Lubich, *Quella voce 'dentro'*,
in «Città Nuova» 50 (2006/10).

fokoláre
mozgalom

A Teens4Unity központ
gondozásában
www.teens4unity.hu

www.fokolare.hu